

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 15. listopada 2018. – Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters i dr. protiv Komisije

(Predmet T-79/16) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Program državnih potpora koji se odnosi na subvencionirano stjecanje ili stavljanje na raspolaganje bez naknade prirodnih područja — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem temeljem prethodne faze ispitivanja — Izostanak formalnog istražnog postupka — Aktivna procesna legitimacija — Pojam zainteresirane stranke — Dopuštenost — Povreda postupovnih prava — Ozbiljne poteškoće — Značajan utjecaj na položaj na tržištu konkurentskih poduzetnika”)

(2018/C 436/47)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelji: Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters (Hoenderloo, Nizozemska), i ostalih 21 tužitelj čija su imena navedena u Prilogu I. presudi (zastupnici: H. Viaene, D. Gillet i T. Ruys, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P.-J. Loewenthal i S. Noë, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland (‘s-Graveland, Nizozemska) i ostalih 12 intervenijenata čija imena su navedena u Prilogu II. presudi (zastupnici: P. Kuypers i M. de Wit, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2015) 5929 *final* od 2. rujna 2015. o državnoj potpori SA.27301 (2015/NN) – Nizozemska, koja se odnosi na subvencionirano stjecanje ili stavljanje na raspolaganje bez naknade prirodnih područja, čiji je sažetak objavljen u *Službenom listu Europske unije* (SL 2016., C 9, str. 1.).

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije C(2015) 5929 *final* od 2. rujna 2015. o državnoj potpori SA.27301 (2015/NN) – Nizozemska, koja se odnosi na subvencionirano stjecanje ili stavljanje na raspolaganje bez naknade prirodnih područja.
2. Europskoj komisiji se nalaže snošenje, osim vlastitih, i troškova društva Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters te ostalih tužitelja čija imena su navedena u Prilogu I.
3. Društvo Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland i ostali intervenijenti čija imena su navedena u Prilogu II. snose vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 118, 4. 4. 2016.